

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Quotuplex sit Bigamia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

CAPUT VIII.

De Irregularitate ex bigamia?

D V B I V M I.

Quis dicatur Bigamus, seu Digamus?

Respondeo: Bigamus propriè dicitur, qui bis nuptias inquit; & Digamus enim nuptias significat.

Quod autem hoc sit impedimentum Ordinum, patet ex Apostolo, qui in Episcopo, Presbytero, & Diacono requirit, ut non sint bigami, i. ad Timoth. 3. & ad Tit. 1. verl. 6. cum ait, Oportere esse virum vxoris virum, id est, non bigamus, ut Patres interpretantur, excepto Theodoreto. Quod confirmatur, quia eadem epistola Apostolus iubet, ut eligatur vidua, que fuerit viri viror: quod non potest intelligi, quod excludatur solum illa, que simul habuit duos viros, hoc enim nunquam fuit licitum aut vtitatum, sed solum excluditur, quae habuit duos viros successiue: ergo similiter cum ait, Episcopum debere esse virum vxoris virum, hoc dicit ut excludatur is, qui successiue habuit duas vxores.

Ratio vero, cur bigami censeantur irregulares, est, non quod secundæ nuptiae Sacramento careant, ut heretici calumniant, sed quia carent quadam Sacramenti significatione. Nam per secundas nuptias non bene significatur unio Christi cum Ecclesiâ vnicâ suâ sponsâ, cuius tamen personam Clerici gerere debent.

D V B I V M I I.

Quotuplex sit Bigamia?

Respondeo, Est triplex, iuxta communem Doctorum sententiam, Vera, Interpretativa, & Similitudinaria. Vera est, cum quis duas vxores legitimis habet, vel habuit, sive ante, sive post baptismum; sive alteram ante, alteram post; & cum utrâque consummavit. Postremum hoc addo, quia ad omnem bigamiam requiritur consummatio per coniunctionem affectu maritali factam. Ratio est: Quia sine consummatione non est facta diuisa carnis.

Interpretativa est varia: Primò, cum quis duxit viduam, vel ab alio corruptam, & consummavit. Quod de corrupta dicitur, non recte probatur ex Cap. Si quis viduam, dist. 50. quia ibi tantum dicitur, Si quis viduam vel ab eo relictam duxerit. Itaque debet alteri suis coniuncta. Probatum tamen ex Cap. Qui in aliquo, dist. 51. vbi dicitur, Qui corruptarum mariti fuerint: & Cap. Maritum, dist. 33. Secundo, cum quis cognovit vxorem suam, postquam illa adulterium perpetravit; sive ipse id sciat, sive ignoret.

Hi duo modi admittuntur ab omnibus, suntque fundati in Iure. Quamvis, si quis bene aduerterat, Canon in secundo requirat ut constet vxorem adulterium perpetrasse. Vide Cap. Si eunus, & seq. 34. dist. Imò videtur adulterium debere esse evidenter probatum, vel certe notorium. Sed addunt plerique duos alios. Prior est, cum quis contraxit cum duabus simul viuetibus, et si utraque, vel cum alterâ tantum inualidè, & consummavit.

Altè modus est, quando contraxit cum duabus successiue, id est, mortuâ priore cum secundâ, quamvis inualidè cum alterâ, vel cum utrâque.

Ita Nauar. n. 195. & Couar. i. p. §. 2. in Clemet.

Si furiosus. Verum hi duo ultimi modi non possunt probari ex Iure. Nam Cap. Nuper, de Bigamia, quod adserunt, loquitur de clero, qui mortua uxore in sacris ordinatus, secundam duxit, et si inualidè. Capitulum Presbyterum, 28. dist. est obscurus, & solum loquitur de Presbytero qui nuptijs non legalibus iungitur. Vnde probabile est duos istos modos non inducere irregularitatem.

Ita Henriches lib. 2. de Matrimonio, cap. 6.

Similitudinaria bigamia est varia. Primò, si Professus religionis approbatæ, vel insignitus Ordine sacro matrimonium contrahat cum aliqua, quamvis virgine, & consummet affectu maritali. Sed neutrum habet in Iure expressum.

Secundus modus, si Clericus, vel etiam Laicus contrahat cum Moniali professa. Verum neque hoc in Iure reperitur.

Tertius ergo modus sit, si clericus Ordinis sacri contrahat cum aliqua viduâ, & affectu maritali consummet: hic enim, et si non fiat vere bigamus, cum matrimonium sit irritum, tamen incurrit poenam bigamorum, scilicet irregularitatem, ut habetur Capit. ultimo, de Bigamis: diciturque per similitudinem bigamus. Secundus vero, si Laicus vel Clericus Minorum ordinum contrahat cum vidua, propter aliquod impedimentum inualidè: hic enim non fiet irregularis, ut recte notauit Nauar. nu. 191. Quia hoc Iure non est expressum.

Quartus modus, si mortuâ priore uxore initieris sacris, & postea rursus contrahas, quamvis inualidè, incurris poenam bigamia, id est, irregularitatem, quamvis vere bigamus non sis. Habetur expressè Capitulo Nuper de Bigamis. Alij modi non inueniuntur huius similitudinari bigamia. Vnde patet eam tantummodo incurri à Clerico in sacris constitutis, qui contrahit & consummat cum vidua; vel qui contrahit & consummat cum virginie, & ante Ordines sacros iunctus fuit matrimonio.

Ex dictis sequitur, non esse irregularem ex hoc capite, qui unam duxit, & cum alijs adulteratur, quia non censetur duo matrimonia. Similiter nec qui ductam ab alio ducit, & cognoscit, quia haec censetur virgo.

D V B I V M I I I.

Quomodo auferatur hac Irregularitas?

Respondeo & Dico Primò: Non auferatur per baptismum. Docet D. Augustinus lib. De Augustino contagiis cap. 18. & Innocentius I. epist. ad Decentium: habetur Capit. Acutius, 9. d. 26. Hos sequuntur ferè omnes Doctores Scholastici, d. 27. in 4. exceptis paucis, scilicet Henrico, Maiore, & Almaino. Item Doctores Canonistæ in Capitulo Gaudemus, de Diuortijs. Contrarium tenuit Hieronymus epist. ad Oceanum, & in Communem tarijs ad epistolam ad Titum 1. vbi docet, non est. D. Hierarchy irregularis eum, qui alteram ante baptismum habuit, alteram post. Hunc sequuntur tres illi Scholastici, & quidam alij.

Verum sententia S. Augustini est melior & probabilior. Nam præterquam quod sit longe plurimum Auctorum, est etiam sententia Innocentij I. B b b b iiiij. Compro-

59
Similitudinaria,
queque qua-
druplex.